

Katedra sociální a kulturní antropologie
Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice
POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

TÉMA: CHRYZANTÉMA A PIVO

AUTOR: Bc. Hana Hladká

VEDOUCÍ DP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

Předložená verze diplomové práce Hany Hladké je ve srovnání s předchozími počiny kvalitativně o nějaký ten řád výše, přesto stále musím konstatovat, že práci lze vytknout mnohé. Co práci určitě vytknout nelze, je samotný zájem autorky o téma, o čemž svědčí i relativně rozsáhlý seznam literatury a poměrně kvalitní znalost japonských reálií. Co se týče antropologického zanícení a kvalitního antropologického uchopení práce, tam je již patrné výraznější pokulhávání.

Po formální stránce je práce sice nedokonalá, ale zásadní problémy v ní neshledávám. Po jazykové stránce je v práci stále relativně mnoho syntaktických či stylistických faux pas a gramatických hrubek, ale ve srovnání s předešlými verzemi práce je to výrazný pokrok a při srovnání s ostatními diplomovými pracemi je to již akceptovatelná úroveň (i když je otázka, zda lze akceptovat gramatické chyby v absolventské práci vysokoškoláka).

Složitější je situace po stránce obsahové. Forma a formální požadavky na obsah práce splňuje. Práce je relativně podrobně a v pořádku metodologicky uvedena. Teoretické ukotvení je široké, což považuji stále za největší problém samotné práce. Autorka v teoretickém uchopení tématu Japonců v Česku pracuje jak s identitou, nacionalismem, multi- a interkulturalismem, sebepojetím či habitem. Ani jeden z vybraných přístupů není sám o sobě špatně, ale jejich kombinace působí chaoticky, míra rozboru jednotlivých teoretických konceptů naopak povrchně a aplikace se zdá být příliš uměle napasovaná. Přestože došlo ke kvalitativnímu posunu, stále musím autorce vytknout, že teoreticky je práce nekonzistentní a hlavně se teorie příliš neshoduje jak s cíli práce, tak s jejími výsledky. Ostatně i samotný název práce již příliš nereflektuje obsah textu, který se v průběhu zpracovávání dostal někam jinam.

Naopak kladně lze hodnotit poměrně vágní hranici mezi teorií a praktickou částí. Byť na první pohled se zdá, že praktická část (kapitola 3) je neúměrně krátká vůči celé práci a požadavkům na magisterskou práci (cca 12 stránek), není tomu tak. Autorka prokládá teoretické koncepty již samotnou jejich aplikací. To je bezesporu velmi pozitivní rozměr práce. Na druhou stranu je ale vzhledem k roztržitosti teoretického ukotvení výsledek stále velmi mělký.

Samotná poslední kapitola, zabývající se japonskostí, mi přijde nejvíce diskutabilní. Autorka se v ní zamýšlí nad homogenitou japonské kultury, jako by taková uměle vytvářená kulturní představa

homogenních národů byla něco nového či ojedinělého. Přitom ale autorka současně cituje autory, kteří na konstruktivistickou podstatu národů explicitně poukazují. Zamýšlení se nad japonskostí je tudíž něco, co bych autorce opět doporučil spíše vypustit, pokud se nechce (což bych naopak uvítal) pustit na pole etnických studií a studia nacionalismu. Tomu ale teoretický základ autorky deklarovaný v práci nestačí.

Výsledky práce jsou ambivalentní. Autorka si na jednu stranu odpovídá na své výzkumné otázky, odpovědi jsou ale současně poměrně vágní. Nic překvapivého v práci není, což není samo o sobě chybou; i kvalitní výzkumy nemusí přinést žádné „haló“ efekty. Na druhou stranu se domnívám, že absence zajímavějších závěrů práce je spíše výsledkem právě roztržitěného teoretického ukotvení, které autorce neumožňuje hlubší analýzu jinak určitě bohatého materiálu (a to i přes velmi zásadní omezení v důsledku pandemických opatření).

Celkově práci doporučuji k obhajobě, a to i přes výše uvedené výtky. Práce sice připomíná spíše protoverzi, na které by se mohlo ještě hodně pracovat, ale současně potvrzuje vše, co se od diplomových prací očekává, tedy kvalitní výzkum, teoretické ukotvení atd., byť v limitní podobě.

Práci doporučuji i přes výše uvedené nedostatky k obhajobě a navrhuji známku D.

V Třebušíně dne 14. 8. 2021

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.